

SVENSKA

CANADA-TIDNINGEN

Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Tryckes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett amerikanskt institut under provinsen Manitobas lagar, med utgivningsort 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant, eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations-tid är utlöpt måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bestånd och ej underrättat utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen som ej kunna användas, återsändas ej såvida ej porto närslutas.

Till tidningen insända "Fria Ord" bidrag och poetiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urständsatte att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money-order", "express-order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkänns genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenumeranten tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för stället. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågan (3 gr.) \$1.50. Dödsannonser med ran och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Föreläsningar, önskas, lediga platser, notiser och meddelanden om kretsöten, speciella sammankomsten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylk annonser lag införes endast mot förut insänd likvid.

Arbetslöshetsproblemet ännu en gång.

Med tack för inbjudan att delta i en diskussion om detta intressanta ämne önskar undertecknad bidra, trots att jag egentligen skulle föredraga att följa den som läsare eller åhörare, alldenstund jag anser mig ha så litet att ge.

Jag hoppas att diskussionen kommer att bli i någon mån givande, och att man därigenom kommer varandra närmare, även om man skulle ha olika åsikter i ämnet.

Egentligen har jag intet nytt att framhålla. Arbets- och penninglöshet har en tid varit en aktuell fråga och otaliga förslag och resolutioner särskilt från Farmers Union, som nu tycks vara en betydande faktor, ha influtit. Jag önskar icke repetera eller kommentera någon av dessa, ty det synes mig som det icke finnes mycket att bygga på. Av de resolutioner, man sett, är det allt skralt med harmonien. Det tycks vara regeringsåtra, som är det enda gemensamma.

Så ha vi Williams och Bergens och Williams bok, som i provinsen Saskatchewan tycks gälla som en andra bibel. Till detta må jag då säga, att jag föga litar på denna treenighet, deras föregångare och följare. Men de ha dock sin plats att fylla. De höra tiden till, den närvarande tiden.

Det är ej arbetarens fel, att intet arbete finnes, säger hr. Petterson. Undras om farmarna inrymmas i herr P:s artikel. I så fall, är det som arbetare eller arbetsgivare?

Då man betänker det svåra och provände läge, vari vi befinna oss, så vet jag icke alls var största felet eller skulden är att söka. En sak är dock påtaglig, och det är att både folket och regeringen, utom Rysslands, gör väldigt mycket

för att hindra nöden och avvärja revolution.

Det är egentligen allt jag önskar säga i denna debatt och avvaktar andra och vidare uttalanden samt sänder min vänliga hälsning till alla och en var. Tro, hopp och förtroende. I dessa kristider ligger det något i dessa ord och en ej ringa hjälp, när det gäller att hålla sig uppe och icke sjunka helt ner.

Under de senaste veckorna har en fyrväppling bidragit att göra tidningen intressant. Det är Linderholm, Erickson och dessa två på stråkvägar i Västern. Jag skulle vilja ge dem en komplimang som ett erkännande för vad de skriva. Linderholm är som jag förstår en som ej mycket gynnats av uppmantran. Då jag i tidningen såg, hur han mötte Stockholmska, så jämfördes han något med Strindberg. Jag har aldrig riktigt kunnat höga Strindberg sedan 45 år tillbaka, då jag läste en av hans böcker. Han stod då också under åtal för att ha kallat Jesus för en folkuppviolare.

Vad jag härmed vill säga är att om L är i någon riktning Strindberg underlägsen, så är han honom betydligt överlägsen, enligt min mening, också sundare i viss riktning och väl värd en del av det beröm man ägnat Strindberg. Jag önskar emellertid uppmana L. att söka glömma sig själv och sina forna tråkigheter.

Jag har hört Linderholms uppfattning om det isländska språket, och det skulle icke alls skada, om han ville uttala sig om svenska och engelska språken.

Det är ju vidare ursäktligt, att L icke kan underlåta att nämna präster. Om L, vill tala eller ej i denna sak, så må han komma ihåg, att präster också äro människor, och att det finnes undantag också ibland dem, och olika män inom detta yrke som inom andra.

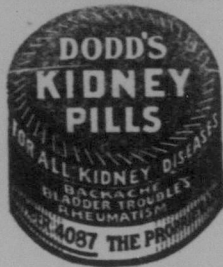
Erickson har, som man fattat, varit vid gott humör, när han skrivit sina "klatchar" och man har också läst dem med stort behag. För egen del har jag alltid ansett att vad E. skrivit varit mindre roligt, ty han har mest behandlat allvarliga ämnen och talat emot sin bättre sida och vetande.

Ja, smågrisar äro nog näpna och lustiga kråk att se på men — bevara oss ändå från en sådan evolution.

Om jag icke missminner mig, så är det samme Erickson, som för ett 20-tal år sedan uppsökte mig, då jag hade hotell i Stockholm. Tänk ändå, så mycket som hänt sedan dess. Hotellet, som jag genom E. sökte sälja, gick icke vidare bra för mig, och ett par år senare förlorade jag det och på samma gång en halv sektion land för en skuld på \$3,000. Jag är viss om att E. gjorde sitt allra bästa att hjälpa mig ur mitt trängmål, men det gick ändå icke. På den tiden var E. en stor, ståtlig och grann karl, till vilken alla sågo upp. Och jag har litet svårt att tänka mig E. gå igen som en gris.

E. kom till Stockholm som en gentleman, och som sådan reste han därifrån, och de stunder, vi haft tillsammans, äro mig oförgätliga minnen.

Med intresse följer man de båda resenärerna ute i Västern. En sådan resa ger nog anledning till många funderingar. Då man tänker på den gamle i stugan, den gamle,

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggsvärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för \$2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottsbetalning.

som också varit ung en gång, och som tvungits att leva under sådana omständigheter, så måste man vara hårt stalsatt för att undgå att känna medömkan.

Ja, snart är julen här. Barnens kära vän. Och med den firandet av årets största högtid även i detta svåra år.

Vill du ha härligt, när det är besvärligt, släpp då litet solsken in.

Sven E. Svedberg.

Vasanytt från Congress.

Den 29 nov. firade logen Vårblomman av Vasaorden ordens 35-års jubileum. Det blev fullt hus i vår lokal, vilket var en god uppmantran för festkommittén och logen i sin helhet.

Efter whist-spelet serverades en splendid supé, varefter dansen tog sin början och fortsatte intill arla morgonstunden.

Fredagen den 4 dec. avhöll logen ord. årsmöte, varvid val av styrelse förrättades. Samtliga tjänstemän omvaldes med akklamation med smärre ändringar i sammansättningen av de skilda kommittéerna.

Onsdagen den 6 januari håller logen nyårsvaka och inbjudas anhöriga och vänner att närvara vid denna fest, för vars anordnande en festkommitté bestående av Harold Ekdahl, C. M. Ohlson, H. Henrikson, mrs. C. B. Dahl och miss Viola Henrikson, svarar. H. Ekdahl, sekr.

Efterlysning.

Helmer Berggren, bördig från Umeå, och som 1911 utvandrade till Canada och Winnipeg, eller personer, som känna till hans vistelseort, ombedjas meddela sig med Svenska Konsulatet. Mr. Berggren är född 1888 och är till yrket plåtslagare. Efterforskas av släktingar.

Artur och Torsten Tjäder. I brev till konsulatet anhåller modern till ovannämnda personer om hjälp för att finna deras nuvarande vistelseort. Brev adresserade till dem under adress 329 Logan Ave. och 213 Logan Ave., Winnipeg, ha returnerats på grund av att adressaterna ej kunnat anträffas. Upplýsingar om deras nuvarande vistelseort mottåvas med tacksamhet av Svenska Konsulatet, 470 Main St., Winnipeg, Man.

JULTANKAR OCH VARJE HANDA TANKAR.

Jag går och funderar på om jag skulle ge mig in i arbetslöshetsdiskussionen. Som man lätt kan tänka sig, har jag haft mina egna arbetslöshetsproblem, jag har haft mitt egendomliga sätt att betrakta och lösa dem på, jag har gjort mina egna experiment och kommit till mina egna slutsatser. Man får icke vänta, att jag skall behandla ämnet som annat folk. Jag har varken blivit född eller uppfosttrad till det som är vanligt och alldagligt. I yngre dagar kunde man tro, att jag skrev för att göra reklam för mig själv. Nu däremot är det icke någon vidare uträkning med dylik reklam. Snarare skulle man väl vara benägen för att tro, att mitt syftemål vore att gagna andra. Jag fruktar dock, att jag bleve för långträdig för flertalet av S. C. T:s läsare. Men jag kan möjligen försöka sticka in ett ord här och där, om det blir någon diskussion av. Ordet är fritt.

Av en ren händelse fick jag tidigt i morse fatt på Canada Posten och läste om hur församlingen i Arvidsjaur beslutit att, i stället för att giva årets konfirmander var sin bibel medels det därför bestämda statsanslaget, förära varje nattvårdsbarn en årgång av "Stormklockan" och "Norrskensflamman." På eftermiddagen fick jag en bokförsändelse innehållande Nya testamentet, Luthers huspostilla samt Odhners "Fäderneslandets historia," alla på lappska. Det var en hedersskänk från domkapitlet i Luleå, som fått reda på min fallenhet för att undersöka mera sällsynta språk. Böckerna voro invecklade i ett antal tidningar, däribland ett exemplar av "Norrskensflamman" med en uppsats om "Den fria kärleken." Det här börjar verkligen kännas kusligt.

För övrigt uppskattar jag på det högsta domkapitlets gåva. Jag är nu beredd att giva lektioner i lappska språket — t. ex. åt pingstvännerna. Vilja de anställa mig som lärare och jag icke gör mer nytta med min lappska undervisning än de göra med sitt tungomålstalande, så förbinde jag mig att giva hela mitt arvode åt fattigkassan (med rätt att själv anlita kassan, förstås).

I andre fån skratta, men om man visste, med vilken lätthet jag förvärvat mig läskunnighet, och vilken tjusning det ligger i att sätta sig in i det trevliga och underbara lappspråket, skulle en lappsk språkklass höra till möjligheterna i Winnipeg.

Saskatoon Tannery Co.

(Saskatoon Garvning Co.)

Pacific Ave., opp City Market, Saskatoon, Sask.

Hudar och skinn uppköpas. Expertgarvning av hudar o. skinn. Vi betala fraktkostnaderna för hudar, som insändas till garvning.

Allt arbete garanteras. Begär prislista.

Bibeln är översatt på så många språk. På vart och ett av dessa talar den helige Ande — eller har i svunna dagar talat — till människohjartan. Har någonsin en pingstvän tänkt på, att det kunde ligga någon särskild välsignelse i att tillgodogöra sig innehållet av dessa för allmänheten föreglade och värdelösa översättningar? Låt vara, att tungomålstalandet är den helige Andes verk — är den gåvan avsedd att vara till nytta och gagn, såsom en rök och anvisning att bruka vårt förstånd, eller är hela avsikten därmed att göra folk besynnerliga och ställa om att man blir begäpad av hopen?

Var får Charlie Erickson sina kvickheter ifrån? Jag har läst om Dean Swift, att han plögade ligga i sängen till klockan tolv på dagen och uppstå kvickheter, som han ämnade begagna under återstoden av dagen. Men Dean Swift var präst. Han var tvungen att tänka och tala allvarligt ibland och skämtade aldrig med heliga ting. Herr E. ser alltid på den roliga sidan av saken, åtminstone försöker han finna en rolig sida i allt. Med så mycken övning som han har, behöver han väl inte ligga och ruva på sina kvickheter?

"Där kan du vara Lugnkvist!" Hm! Så venialiskt! Det föreföll mig som en återklang från barndomens svunna dagar, när vi pojkar plögade avlossa dylika blänkfyrar mot varandra. Tänk, blott några år till, och blänkfyrar, speglor, förbannelser och sorgelkväden, som äro så tilltalande och gripande, när de framföras på svenska, skola, vad Amerika beträffar, hava försvunnit i evig glömska! Apropå, hade det kanske gjort kvickheten mindre kvick, om herr E. hade sagt: "Där kan du vara Lugnholm?"

"Skulle var och en börja skriva om sina motgångar, smådelser, baktalerier och därav följande sömlösa nätter, då mångt hjärta velat, s. a. s., det ligger i att sätta sig in i sprängas sönder av sorg och tusen bekymmer, var det bäst att icke få en sådan tidning till stånd. Då bleve vilken Forts. på sida 3.

Varför lider ni?

Orenheter i systemet äro orsaken till de flesta vanliga åkommor. Dessa orenheter kunna endast utdrivas, om avföringsorganen befinna sig i gott skick.

DR. PETERS

KURIKO

är känd för sina verkningar på denna organ: den hjälper dem att avlägsna giftiga och försämda ämnen.

Den första flaskan skall bevisa dess förtroende. Den är ett gammalt enkelt ortobotemedel och innehåller ingenting som ej är valgörande för systemet.

Efterfråga den ej hos apotekern, emär den endast tillhandahålles genom speciella agenter. För närmare upplýsingar tillkriv DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL. (Levereras tullfritt i Kanada)